

עמ"ת 62545/02/15 - טל וולושין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עמ"ת 62545-02-15 וולושין(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופט יונתן אברהם
העורר	טל וולושין
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בנצרת (כב' הש' ד. שרון גרין) בתיק מ"ת 28898/01/15, בו הורתה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו, זאת תוך שדחתה בקשת ב"כ העורר להזמנת תסקיר של שירות המבחן קודם שתיתן החלטתה.

ב"כ העורר מיקד את הערר אך ורק בנקודה זו של הזמנת תסקיר של שירות המבחן.

לטעמו, עקב גילו הצעיר של העורר (בן 20) והיותו נעדר עבר פלילי כלשהו, ראוי היה כי לצורך בחינת השאלה האם תסכון חלופת מעצר כלשהי, להורות על הזמנת תסקיר של שירות המבחן אשר יתהה על קנקנו של העורר, וינסה לבדוק את הסיבות שהביאו לביצוע המעשים על מנת שאלה יובאו בפני בית משפט קמא לצורך בחינתו את השאלה האם ניתן לשחרר את העורר לחלופת מעצר כלשהיא.

המשיבה טענה שיש לדחות את הערר.

לטעמה, בית משפט קמא ניתח היטב את הגורמים בגינם סבר כי לא תסכון במקרה זה חלופת מעצר כלשהי.

ב"כ המשיבה עמד על חומרת העבירה והמעשים שביצע העורר, בין היתר שידול קטינים לסחור בסם וכן ההיקף הרחב של מעשי העבירה שבוצעו והתחכום בהם בוצעו.

ב"כ הצדדים הציגו בפניי מכאן ומכאן פסיקה התומכת אליבא דידם בעמדותיהם.

בבש"פ 27/15 דן בית המשפט העליון בשאלת שיקול דעתו של בית המשפט בעניין הזמנת תסקיר מעצר וכב' הש' עמית סיכם שלושה אבות טיפוס של מקרים אפשריים:

א. מקרים בהם ברור כי חלופת מעצר לא תסכון ועל כן אין מקום להזמנת תסקיר.

ב. מקרים בהם אין צורך וטעם בהזמנת תסקיר, זאת משום שנסיבות המעשה והעושה וכן הערבים המוצעים כמפקחים, די בהם כדי לקבל החלטה בעניין שחרור לחלופת המעצר.

ג. מקרים בהם לא ברור אם חלופת מעצר תסכון או שחלופה קונקרטית אין ברור אם די בה, אם לאו.

נקבע בבש"פ 27/15 הנ"ל, כי המקרים המפורטים בסעיף ג' בהם ראוי להפעיל את שירות המבחן.

לא יהיה מיותר לציין כי באותו מקרה, הוזמן תחילה תסקיר מעצר והתקיים דיון ובית משפט קמא באותו מקרה קבע על יסוד התסקיר כי לא ניתן להורות על חלופת מעצר ואף אין מקום להורות על תסקיר משלים לבחינת חלופות מעצר אחרות. משום כך הוגש הערר.

בסופו של דבר דחה בית המשפט העליון את הערר הנ"ל משלא מצא מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

השאלה העומדת בפניי היא האם לצורך בחינת השאלה אם תסכון חלופת מעצר בעניינו של העורר, אם לאו, צריך היה בית משפט קמא להורות על הזמנת תסקיר מעצר.

כפי שניתן לראות, המקרה דנן שונה מעט מהמקרה שנדון בבש"פ 27/15 הנ"ל בו הוזמן תחילה תסקיר ובית המשפט סירב להזמין תסקיר משלים.

גדר הלבטים שבפניי נעוץ בכך שמחד, אכן מדובר בכתב אישום המפרט מספר רב של מקרים, ביניהם כאלה שבוצעו כלפי קטינים כגון שידולם לעסוק בסחר בסם ומאידך, מדובר בעורר צעיר יחסית, בן 20, אשר אין לו עבר פלילי כלשהו.

בסופו של דבר, ולאחר ששקלתי את השיקולים העומדים על המאזניים מכאן ומכאן, סבור אני כי במקרה זה בשל גילו הצעיר יחסית של העורר וכן העדר עבר פלילי, על אף היקף המעשים שנעשו וחומרתם, ראוי היה כי החלטת בית משפט קמא בשאלה אם תסכון חלופת מעצר אם לאו, תתקבל גם על יסוד תסקיר שיוגש על ידי שירות המבחן אשר יבחן בין היתר את המניעים שהביאו את העורר לביצוע המעשים הנ"ל.

אין לפסול בשלב זה כי שירות המבחן יאתר את המניעים הנ"ל ויתכן כי אף יציע פתרונות שיהיה בהם כדי להשיג את מטרת המעצר במקרה דנן, זאת בצידה של האפשרות שלא כך יקרה.

מכל מקום ותוך בחינת האינטרס הציבורי ממילא עד להגשת אותו תסקיר, ישאר העורר במעצר והאינטרס הציבורי לא יפגע.

הגשת התסקיר במקרה דנן, בשל הנסיבות שפירטתי לעיל של העדר עבר פלילי וגיל צעיר של העורר, יהיה בה כדי לקבל החלטה מושכלת יותר לצורך האיזון הנדרש בין הבטחת האינטרס הציבורי מחד, לבין החובה למזער ככל שניתן

את הפגיעה בעורר לצורך הבטחת אינטרס זה.

משום כך, אני מורה על החזרת הדיון לבית משפט קמא אשר יורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של העורר.

לאחר שיתקבל התסקיר, יחליט בית משפט קמא מחדש בבקשת המעצר לפי שיקול דעתו וחוכמתו.

אבהיר לשם הזהירות, כי בהחלטתי הנ"ל אין משום רמיזה כלשהי בדבר האופן שעל בית משפט קמא לפסוק בסופו של דבר לגופו של עניין.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

**ניתנה היום, ח' אדר תשע"ה, 27 פברואר 2015, בהעדר
הצדדים.**